

УДК 811.161.2'34+81'42

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863.4/27.204003>**Галина РУДА,***orcid.org/0000-0002-2047-6503**аспірантка кафедри української мови, літератури та методики навчання Глухівського національного педагогічного університету імені Олександра Довженка (Глухів, Сумська область, Україна) galynarydaya@gmail.com***ЛІНГВОМЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ФОНОСТИЛІСТИЧНОГО АНАЛІЗУ ТЕКСТУ**

У статті йдеться про особливості виконання фоностилїстичного аналізу тексту. Автором зазначено, що мовно-наскрізним у структурі й системі української мови є фоностилїстичний субрівень, він і становить основу виникнення такої лінгвістичної науки, як фоностилїстика, що оперує широким спектром стилїстичних засобів фонетики. Дослідити повно або частково фоностилїстичний інструментарій дає змогу фоностилїстичний аналіз тексту.

Визначено, що фоностилїстичний аналіз твору – це самостійний аналіз або один зі складників мовного аналізу тексту, в процесі якого поглиблено, докладно досліджуються всі фонетичні засоби сегментного і суперсегментного (просодичного) рівнів художнього вираження тексту, а саме: евфонїчні фігури накопичення (звукові, словесні, фразові повтори); фігури уникнення; засоби милозвучності української мови; какофонія (немилозвучність); звуковий символїзм; просодичні засоби текстової організації (їнтонаційна структура: ритм, паузація, темп, тембр, мелодика, динаміка; стилїстичні властивості коливань словесного наголосу; римування), спостереження за функціонуванням яких сприятиме глибшому усвідомленню й розкриттю ідейного-тематичного задуму автора, образного й естетичного змісту, загального художнього призначення.

Встановлено мету, завдання, об'єкт, предмет фоностилїстичного аналізу. Представлено розгорнуту схему-алгоритм виконання фоностилїстичного аналізу художнього тексту. Здійснено спробу з'ясувати лінгвометодичні основи фоностилїстичного аналізу тексту, зокрема акцентовано увагу на етапах, принципах, формах, методах і прийомах фоностилїстичної роботи.

Зазначено, що оволодіння методикою фоностилїстичного аналізу тексту учнями старшої ланки, а саме профільного рівня, є важливим складником у формуванні їх ключової (спїлкування державною мовою) та предметних (мовна, мовленнєва, комунїкативна) компетентностей.

Ключові слова: лінгвостилїстичний аналіз тексту, фоностилїстика, фоностилїстичний аналіз, алгоритм фоностилїстичного аналізу тексту, принципи, форми, методи фоностилїстичного аналізу.

Halyna RUDA,*orcid.org/0000-0002-2047-6503**Postgraduate Student at the Department of Ukrainian Language, Literature and Methodology of Education of Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National Pedagogical University (Hlukhiv, Sumy region, Ukraine) galynarydaya@gmail.com***THE LINGO-METHODICAL FUNDAMENTALS OF PHONOSTYLISTIC TEXT ANALYSIS**

This article deals with the peculiarities of phonostylistic analysis of the text. The author points out that through sublevel in the structure and system of the Ukrainian language is a phonostylistic. It is the basis for the emergence of such linguistic science as phonostylistics that has a lot of phonostylistic means. It is stressed that phonostylistic analysis of the text gives an opportunity to research fully or partly the phonostylistic means.

In the present study pointed out that phonostylistic text analysis is an independent analysis or one of the components of linguistic analysis of the text, which detailed investigates all phonetic means of segmental (sounds) and suprasegmental (prosodic) levels such as: euphonic repetition figures (sound, verbal, phrase repetitions); avoidance figures; euphonic means of the Ukrainian language; cacophony (dissonance); sound symbolism; prosodic means of a text organization (intonation structure: rhythm, pause, tempo, timbre, melody, dynamics; stylistic characteristics of fluctuations of verbal accent; rhyming). Phonostylistics analysis studies the way phonetic units, both segmental and suprasegmental, are used in the text to reveal the author's ideas and themes, characteristic and aesthetic content, general artistic purpose.

The purpose, task, object, subject of phonostylistic analysis is defined. A detailed scheme-algorithm for execution of artistic text phonostylistic analysis is presented. The article is connected with lingo-methodical fundamentals of the phonostylistic text analysis, namely with stages, principles, forms, methods and techniques of phonostylistic work.

It is mentioned that mastering the methodics of phonostylistic text analysis by senior students of profile level is an important component of forming their key (communication in the official language) and subject (linguistic, speech, communicative) competencies.

Key words: linguostylistic analysis of a text, phonostylistics, phonostylistic analysis, algorithm of phonostylistic text analysis, principles, forms, methods of phonostylistic analysis.

Постановка проблеми. Фоностилістика зародилася на стику науки про звукову будову мови і стилістики, основними її завданнями є вивчення стилістичних можливостей сегментних і суперсегментних фонетичних засобів, зумовлених лінгвістичними та екстралінгвістичними факторами для фонетичної організації творів різних стилів мовлення; встановлення фоносемантичних зв'язків між словами в тексті; евфонічних характеристик української мови, а також явищ поетичної фонетики. Визначення фоностилістики як дисципліни, що розглядає закономірності функціонування фонетичних засобів у різних сферах і ситуаціях спілкування, надає їй і статусу самостійності, робить складником лінгвостилістики.

Не буде новим сказати, що у філології є різні підходи до вивчення тексту з притаманними їм напрямками й розборами. Лінгвістична методологія налічує низку методів лінгвостилістичного аналізу – «сукупність різних прийомів аналізу тексту (і його мовних засобів), за допомогою яких у стилістиці формуються знання про закономірності функціонування мови в різних сферах спілкування» (Данилевська, 2011: 221). Вагоме значення для наукового опису текстової організації має *лінгвостилістичний аналіз тексту* (номінативні еквіваленти: лінгвістичний, стилістичний, семантико-стилістичний, стилістичний аналіз тексту за мовними рівнями, функціонально-стилістичний), метою якого є характеристика мовного потенціалу в системі тексту відповідно до інформаційного, інтелектуального, ідейно-тематичного, емоційно-естетичного та образного змісту. На думку авторів «Стилiстики української мови», зазначений метод дав змогу виділити та описати стилістичні ресурси, засоби всіх рівнів української мови, охарактеризувати основні функціональні стилі, скласти типовий інвентар кожного функціонального стилю, а також визначити мовосвіт великої кількості художніх творів різних періодів історії української літератури (Мацько, 2003: 14).

Чинною програмою з української мови для учнів 5–9 класів передбачено вивчення трьох основних структурних мовних компонентів: фонетики, лексики та граматики, а також ознайомлення із загальними відомостями про стилі мовлення, у 10–11 класах – поглиблення знань про функціонально-стилістичну систему. Зокрема, у старшій ланці профільного рівня одним із завдань є розкриття стилістичних ресурсів одиниць фонетичного, лексичного, фразеологічного, словотворчого, морфологічного рівнів мовної системи та їх виражальних засобів; формування стійких ритмомелодійних умінь і навичок (Програма з української

мови, 2017). Вимогами ж до рівня підготовки випускників є вміння виконувати всі види мовного аналізу, лінгвістичний аналіз навчально-наукових, ділових, публіцистичних, розмовних, художніх текстів (Програма з української мови, 2017).

У 10-му класі профільного рівня в розділі «Фонетика української літературної мови як учення про її звукову систему» передбачено вміння визначати учнем стилістичні засоби фонетики в текстах. Досягти зазначеного дасть змогу такий рівень лінгвостилістичного аналізу тексту, як фоностилістичний.

Аналіз досліджень. Різні аспекти вивчення та аналізу тексту стали предметом дослідження багатьох науковців, серед них – як зарубіжні (Л. Щерба, В. Виноградов, Н. Хомський, Е. Бенвеніст, М. Бахтін, Г. Степанов, І. Гальперін, З. Тураєва, Л. Новиков, Н. Купіна, М. Шанський, Л. Бабенко, Н. Болотнова, Н. Ніколіна), так і вітчизняні (Т. Беценко, А. Загнітко, Т. Єщенко, О. Калита, І. Кочан, М. Крупа, Н. Мазур, О. Линтвар, О. Чистякова, Л. Шевченко, Т. Шевчук, Л. Шулінова та інші).

Науково-методичні аспекти проблеми аналізу тексту представлені в напрацюваннях І. Ковалика, Л. Мацько, О. Сидоренко, М. Плющ, З. Тарланова, Н. Дащенко, Н. Белової, Л. Новикова та інших.

У контексті нашого дослідження особливої теоретико-практичної уваги набувають наукові розвідки Т. Беценко щодо системи аналізу фоностилістичних компонентів текстової організації твору та З. Бакум – щодо методичних засад навчання фоностилістики.

Актуальними є питання упорядкування методологічної бази до здійснення фоностилістичного аналізу тексту та особливостей її реалізації в навчальному процесі. З огляду на це **метою** нашої публікації є опис лінгвометодичних основ виконання зазначеного аналізу.

Виклад основного матеріалу. Як відомо, лінгвостилістичний аналіз тексту – це водночас і самостійний вид аналізу тексту, і складник комплексного філологічного аналізу тексту, який є «однією із найскладніших та водночас найнеобхідніших інтелектуальних операцій, яку необхідно практикувати у процесі навчання мови та літератури» (Беценко, 2012: 29).

Зауважимо, що лінгвостилістичний аналіз – це детальний, поглиблений аналіз будь-якого тексту як продукту мовно-розумової діяльності людини із застосуванням лінгвістичних методів і прийомів, розгляд елементів його мовної організації, а саме характеристика мовних засобів усіх рівнів щодо їх ролі і функцій у визначенні ідейно-

тематичного змісту, у створенні емоційно-оцінного смислу (Плющ, 2004: 314; Данилевська, 2011: 195; Беценко, 2017: 240; Чистякова, 2016).

Треба враховувати, що кожен мовний рівень або субрівень є потужним засобом для творення структурно-сміслової єдності тексту, реалізації комунікативної спрямованості та цільової настанови, вираження ідейного змісту, світоглядної та естетичної позиції автора.

На окрему увагу заслуговує фоностилестичний субрівень як мовно-наскрізний у структурі й системі української мови, який поєднує в собі особливості основних форм існування мови – усної і писемної, або звуковимовленої і буквобразованої, створює «партитурний зв'язок» між явищем і звуком, який безпосередньо спонукає виражати, передавати, аналізувати свої емоції у процесі говоріння, слухання, читання, письма. Особливості цього рівня склали основу виникнення такої лінгвістичної галузі, як фоностилестика. Саме фоностилестика з її бінарним спрямуванням (з одного боку, досліджує функції звукового ладу мови, засоби вираження мовлення через звукову комбінаторику, дистрибуцію; з іншого – стилістичні особливості акцентології, інтонації, вимови; характеристики стилів мови і мовлення) відображає національні особливості української мови: повнозвучність, дзвінкозвучність, милозвучність, мелодійність, характеризує лексику щодо її стилістичної приналежності. Фоностилестичний інструментарій мови також становлять лексеми, фонетичні слова з оцінними характеристиками понять і реалій; мовні одиниці, що створюють не лише лексико-семантичні, а й стилістичні протиставлення; характеризуються здатністю нарощувати конотативні ознаки навколо денотативних; арсенал граматичних засобів, варіантів граматичних форм, синтаксем, що створюють різні стилістичні ефекти.

Відповідно, повно або частково зазначений спектр фоностилестичних засобів дасть змогу здійснити *фоностилестичний аналіз* тексту.

Варто зазначити, що аналіз текстів різних функціональних стилів має також відмінні специфічні особливості і найбільш повно в сучасній лінгвістичній практиці представлені прийоми, що застосовують у дослідженнях художнього тексту (Богдан, 2011: 14). Адже художній стиль є найпотужнішим щодо вживання широкого арсеналу мовних засобів, у ньому представлені всі типи мовлення, тому аналіз мовного рівня на прикладі тексту художнього твору дасть змогу ознайомитися з усіма його лінгвістичними характеристиками, які потім використовують інші стилі.

Фоностилестичний аналіз художнього твору – це самостійний аналіз або один зі складників мовного аналізу тексту, в процесі якого розглядається система звукової організації, прийоми її використання, з'ясовуються стилістичні функції фонетичних елементів мови, роль звукового рівня в моделюванні образності художнього твору, досягненні естетичної функції.

Т. Беценко визначила мету, завдання й запропонувала алгоритм здійснення фоностилестичного аналізу художнього тексту. Зокрема, його *метою* дослідниця вбачає з'ясування специфіки звукової організації, а саме розгляд фонічних елементів як ефективного засобу образного кодування інформації та естетичного впливу на процес сприймання повідомлюваного. Досягнення мети зазначеного аналізу художнього тексту можливе у разі розв'язання *завдань*: осмислити специфіку фонічного рівня організації тексту в системі художньо-образного континууму; встановити факти милозвучності/немилозвучності текстової організації на звуковому рівні; охарактеризувати засоби милозвучності/немилозвучності, обґрунтувати їхню роль у системі образотворення; з'ясувати стилістичні функції звукопису; виявити явища звукового символізму, пояснити роль звукосимволів як мовнообразних текстових одиниць з погляду їхньої семантики, естетики, поетичних функцій тощо; описати звукообрази, специфіку їхньої реалізації та естетичного впливу; дослідити значення фонічних засобів для вираження основної думки і створення відповідної настроєвості (загальної емоційної тональності твору); розглянути просодичні засоби як суперсегментні одиниці фонічної організації тексту в єдності з іншими його фонетичними та нефонетичними елементами; цілісно подати фонічний рівень мовнообразної організації твору, що разом з іншими засобами формує естетику його словесної матерії (Беценко, 2014: 33).

Об'єктом фоностилестичного аналізу вбачаємо звукову організацію тексту як ефективний засіб творення змістово-фактуального, підтекстового, емоційного, оцінного матеріалу, *предметом* – аналіз фонетичних мовних одиниць, що розкривають авторський задум, створюють внутрішнє враження, естетичний ефект у читача.

Отже, *фоностилестичний аналіз художнього тексту* – це поглиблене, докладне дослідження всіх функцій фонетичних засобів сегментного і суперсегментного (просодичного) рівнів художнього вираження тексту, а саме: евфонічних фігур накопичення (звукові, словесні, фразові повтори); фігур уникнення; засобів милозвучності

української мови; какофонії (немилозвучності); звукового символізму; просодичних засобів текстової організації (інтонаційна структура: ритм, паузація, темп, тембр, мелодика, динаміка; стилістичні властивості коливань словесного наголосу; римування), спостереження за функціонуванням яких сприятиме глибшому усвідомленню й розкриттю ідейного-тематичного задуму автора, образного й естетичного змісту, загального художнього призначення.

Окремо зупинимося на алгоритмі здійснення досліджуваного нами аналізу. З опертям на зразок фоностилестичного аналізу, представленого Т. Беценко (Беценко, 2014), та з урахуванням особливостей різних видів аналізів тексту пропонуємо розгорнуту схему-алгоритм фоностилестичного аналізу художнього тексту:

I. Виразне читання тексту (правильне інтонування, наголошення, виділення пауз).

II. Екстралінгвістичні характеристики тексту:

1) стиль і підстиль тексту; жанр; автор і адресат;
2) сфера спілкування; ситуація, на яку орієнтований текст. Основні функції тексту. Чинник адресата. Тип мислення. Вид мовлення: монолог, діалог, полілог. Форма мовлення: усна, письмова; тип мовлення: розповідь, опис, роздум;

3) тема, ідея тексту. Мотиви. Образ автора. Мета текстової діяльності. Індивідуально-авторські стилістичні особливості тексту.

III. Лінгвістичні характеристики тексту: фоностилестичні особливості тексту: щодо їх значення у висвітленні ідейно-тематичного змісту, у створенні емоційно-оцінного смислу, творенні образної системи:

1) стиль і варіант вимови: високий, нейтральний, розмовний, просторічний;

2) встановлення наявності чи відсутності в тексті евфонічних фігур накопичення (звукових, словесних і фазових засобів), що мають стилістичне значення;

3) характеристика засобів милозвучності:

а) евфонічні чергування голосних і приголосних звуків;

б) вимовна легкість (повноголосся, подовження, спрощення);

4) звукопис тексту: асонанс, алітерація, анафора, епіфора, оноματοпея та її різновиди: фономімесис, ономатофонія, фонопоєя;

5) стилістичні функції звукопису:

а) виразово-зображувальна функція;

б) смислова функція;

в) композиційна функція;

б) словесні і фразові композиційні повтори (плеонастичні: анафора, епіфора, кондублікація,

редуплікація, епімона, епанадиплозис чи епанафора, стик; анепіфора, анастрофа, симплока, епізевксис, синтаксичний психологічний, образний паралелізм, ампліфікація, градація), їх стилістичні функції;

7) словесні і фразові некомпозиційні повтори: полісиндетон, плеоназм, тавтологія, їх різновиди: загальномовний, фольклорний; парехеза, або етимологізація; парономазія, оказіональні асоціативні зв'язки; традукція, анаграма; їх стилістичні функції;

8) фігури уникнення: ліпофонія, асиндетон, еліпс, силепс. Анаколуф;

9) какофонія і її стилістичні функції в тексті;

10) характеристика звукообразу;

11) звуковий символізм у тексті;

12) характеристика просодичних засобів текстової організації: наголос та інтонування (інтонаційне оформлення, специфіка мелодики, динаміки, ритму, пауз, темпу і тембру мовлення; стилістичні властивості коливань словесного; фразовий, логічний наголос); римування;

13) значення фонічних засобів для вираження основної думки та створення відповідної емоційної тональності твору.

Необхідно зазначити, що оволодіння методикою фоностилестичного аналізу тексту учнями старшої ланки, а саме профільного рівня, є важливим складником у формуванні їхньої ключової (спілкування державною мовою) та предметних (мовна, мовленнєва, комунікативна) компетентностей.

Методика виконання фоностилестичного аналізу має на меті сформувати в учнів розуміння лінгвістичної сутності і закономірностей функціонування стилістичних ресурсів фонетики, умінь визначати їх ідейно-естетичну роль, враховуючи їх виражальні можливості. Такий аналіз – це інтелектуально-творча, дослідницька робота, виконання якої сприятиме оволодінню умінь сприймати, розглядати, зіставляти фонетичні засоби, прийоми організації мовлення сегментного і суперсегментного рівнів, коментувати їх відповідно до сфери й ситуації спілкування, функціонального стилю літературної мови, типу мовлення, ідейного змісту, естетичної функції.

Виклад матеріалу має спиратися на знання, здобуті учнями в процесі вивчення найважливіших відомостей з орфоепії, фонетики, стилістики, фоностилестики та фоносемантики, що дасть змогу учням чітко окреслити фоностилестичний інструментарій. Отже, фоностилестичний аналіз тексту допомагає осмислити, уточнити, поглибити, закріпити й систематизувати знання учнів

про стилістичні фонетичні засоби, тому такий вид роботи використовується на етапах застосування знань, формування умінь і навичок, закріплення вивченого (повторення) та узагальнення й систематизації.

Зазначена поетапна робота разом із доцільним добром методів, форм і прийомів та реалізацією загальнодидактичних та лінгводидактичних принципів сприяють успішному та свідомому засвоєнню навчального матеріалу, формуванню умінь і навичок здійснення фоностилістичного аналізу тексту.

Фоностилістичний аналіз художнього тексту має ґрунтуватися на загальнодидактичних (науковість, систематичність і послідовність, наступність, перспективність, зв'язок мовної теорії з мовленнєвою практикою, інтеграція традиційних та інноваційних технологій навчання, наочність, доступність, активна пізнавальна діяльність, демократизація і гуманізація) та лінгводидактичних принципах (стильова і жанрова належність тексту, лінгвістична усвідомленість, стилістична диференціація, взаємозалежність мови і мислення, екстралінгвістичний, текстоцентризм, принцип доцільного використання стилістичного потенціалу фонетичних одиниць та правил евфонії в мовленні, вивчення мови на синтаксичній основі).

Досліджуваний аналіз здійснюється за класної форми навчання, що може охоплювати індивідуальну, парну, колективну (групову, фронтальну) види роботи. Крім того, можна провести заняття у формі фоностилістичної гри, фоностилістичної дискусії, інтерактивного фоностилістичного практикуму.

Навчити учнів виконувати фоностилістичний аналіз допоможуть такі методи і прийоми навчання, як-от: бесіда, метод вправ, робота з текстом, таблицями, схемами, навчальними картами, самостійна робота тощо. Ґрунтовне фоностилістичне дослідження можливе за умови послугування такими методами, як: фоностилістичне спостереження, фоностилістична дистрибуція, фоностилістичне диференціювання фонічних, словесних, фразових засобів, семантико-стилістичний метод, зіставно-стилістичний метод (для поетичних художніх текстів).

На етапі застосування знань стилістичних засобів фонетики, формування умінь і навичок здійснювати фоностилістичний аналіз тексту доцільною буде колективна організаційна форма діяльності через фронтальну взаємодію, що полягатиме в спільній роботі учнів над текстом із визначення евфонічних фігур накопичення, уникнення, явищ

какофонії, їх стилістичних функцій, обговорення, порівняння під керівництвом учителя.

Роботу над закріпленням знань та їх систематизацією можна організувати у формі групової, парної чи індивідуальної діяльності, поєднуючи їх із традиційними та інтерактивними методами: робота в парах, робота в групах, ротаційні трійки, «Карусель», «Акваріум», «Метод Прес», «Мікрофон», «Мозковий штурм», «Ажурна пилка» тощо. Групова взаємодія допоможе організувати спільну роботу учнів над аналізом тексту або декількох текстів чи їх фрагментів відповідно до алгоритму або його складових частин. Наприклад, утвореним групам, парам можна дати конкретні завдання до одного тексту: з'ясувати стилістичні функції звукопису, словесних і фразових композиційних і некомпозиційних повторів, фігур уникнення; охарактеризувати просодичні засоби текстової організації або дослідити звуковий кольоровий і понятійний аспекти тощо. Зазначені завдання можна спроектувати і на фоностилістичному дослідженні різних текстів як одного автора, для визначення його індивідуально-творчої манери відображення художнього змісту, так і різних з метою з'ясування ролі фоностилістичних засобів у творенні звукообразу, загальної емоційно-експресивної тональності тексту.

Одним із важливих методів узагальнення і систематизації фоностилістичних знань та компетентностей їх дослідження в текстах є самостійна робота учнів, що постає як креативне дослідницьке завдання для з'ясування стилістичного потенціалу фонетичних мовних засобів. Вона може реалізуватися як у груповій, так і в індивідуальній організаційній формі навчальної діяльності. З метою повторення, поглиблення і систематизації знань, формування практичних умінь і навичок застосовуються тестові завдання.

Завершальним етапом роботи над дослідженням фонетичних засобів тексту є контроль – перевірка рівня засвоєння учнями знань, сформованості фоностилістичних здатностей. За формами організації контроль можна здійснювати усно чи письмово, в індивідуальній, груповій і фронтальній формах, використовуючи такі методи, як усне опитування, робота з текстом, тестування, самостійна робота, взаємоперевірка і самоперевірка робіт з обговоренням результатів.

Зауважимо, що методика фоностилістичного аналізу тексту, художнього зокрема, може здійснюватися на прикладі прозового, поетичного або драматичного твору. Якщо прозовий твір великий за обсягом, то є необхідність поділити його на корпуси, порівняно завершені уривки, де можна

простежити ідейний намір автора. Крім того, фонетичне дослідження може бути повним, комплексним чи частковим, виконуватиметься усно чи письмово, заздалегідь продумано.

Висновки. Дослідити стилістичні ресурси мови, і фонетики зокрема, з позицій їх функціонального навантаження відповідно до ідейно-тематичного задуму, образного й естетичного змісту тексту, дає можливість виконати лінгвостилістичний аналіз тексту, що сприяє формуванню в учнів уміння розглядати текст у єдності форми, змісту, цільової настанови та мовного оформлення.

На нашу думку, розгляд фоностилістичного рівня тексту може бути як самостійним видом аналізу, так і складником лінгвістичного, стилі-

тичного, лінгвостилістичного чи комплексного філологічного аналізу.

Ми дійшли висновку, що фоностилістичний аналіз тексту – це ефективний засіб формування мовної, мовленнєвої та комунікативної компетентностей учнів старшої школи профільного рівня. Такий вид аналізу дає змогу «навчитися відчувати тканину твору саме як звуковий організм, що означає навчитися читати, розуміти та інтерпретувати його основну думку вже на рівні слухового сприйняття» (Беценко, 2014: 33).

Перспективи подальших розвідок убачаємо в розробленні відповідних завдань, вправ, спрямованих на формування фоностилістичної компетентності як майбутніх учителів української мови і літератури, так і учнів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Беценко Т. П. Актуальні питання філологічного аналізу художнього тексту. *Українська література в загальноосвітній школі*. 2012. № 3. С. 24–29.
2. Беценко Т. П. Види аналізу художнього тексту. *Вісник Львівського університету. Серія філологічна*. 2017. № 64. Ч. II. С. 239–244.
3. Беценко Т. П. Фоностилістичний рівень філологічного аналізу художнього тексту. (На прикладі поезії Павла Тичини «О панно Інно...»). *Дивослово*. 2014. № 2. С. 32–36.
4. Богдан С. К. Методи й методика лінгвостилістичних досліджень: методичні рекомендації для слухачів і керівників секції української мови. Луцьк, 2011. 28 с.
5. Мацько Л. І. Методологія і методи стилістики. *Стилістика української мови : підручник / ред. Л. І. Мацько*. Київ : Вища школа, 2003. С. 11–20.
6. Плющ М. Я. Лінгвістичний аналіз тексту. *Українська мова: Енциклопедія*. Київ : Українська енциклопедія, 2004. С. 314.
7. Програма для профільного навчання учнів загальноосвітніх навчальних закладів. *Українська мова 10–11 класи (філологічний напрям, профіль – українська філологія)*. URL: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/navchalni-programi-dlya-10-11-klasiv> (дата звернення: 17.12.2019).
8. *Стилістический энциклопедический словарь русского языка / под. ред. М. Н. Кожиной*. 2-е изд., испр. и доп. Москва : Флинта; Наука, 2011. 696 с.
9. Чистякова О. С. Лінгвостилістичний аналіз художнього тексту. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. 2016. Вип. 60. С. 297–299.

REFERENCES

1. Betsenko, T. P. (2012). Aktualni pytannia filolohichnoho analizu khudozhnoho tekstu. [Pressing questions of the philological analysis of the artistic text]. *Ukrainska literatura v zahalnoosvitnii shkoli*, 3, 24–29 [in Ukrainian].
2. Betsenko, T. P. (2017). Vidy analizu khudozhnoho tekstu. [Types analysis of literary text]. *Visnyk of Lviv University. Series Philology*. 64 (II), 239–244 [in Ukrainian].
3. Betsenko, T. P. (2014). Fonostylistychnyi riven filolohichnoho analizu khudozhnoho tekstu. (Na prykladi poezii Pavla Tychny "O panno Inno..."). *Dyvoslovo*, 2, 32–36 [in Ukrainian].
4. Boghdan, S. K. (2011). *Metody y metodyka linhvostylistychnykh doslidzhen: metodychni rekomendatsii dlia slukhachiv i kerivnykiv sektsii ukrainskoi movy* [Methods and methodology of linguistic and stylistic research: methodological recommendations for listeners and leaders of the Ukrainian language section]. Lutsk [in Ukrainian].
5. Matsko, L. I. (2003). Metodolohiia i metody stylistyky [Methodology and methods of stylistic]. *Stylistyka ukrainskoi movy* (pp. 11–20). Kyiv: Vyshcha shkola [in Ukrainian].
6. Pliushch, M. Ya. (2004) Linhvistychnyi analiz tekstu [The linguistic analysis of the text]. *Ukrainska mova: Entsyklopediia*. (p. 314). Kyiv: Ukrainska entsyklopediia [in Ukrainian].
7. Ministry of Education and Science of Ukraine. Scientific programmes (2017), Program for profile education of secondary schools students. Ukrainian language 10–11 classes (philological direction, profile – Ukrainian philology). Retrieved from: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/navchalni-programi-dlya-10-11-klasiv> (Last accessed: 17.12.2019) [in Ukrainian].
8. Kozhina, M. N. (2011). *Stilisticheskii entsiklopedicheskiy slovar' russkogo yazyka* [Stylistic encyclopedic dictionary of the Russian Language]. Moskva: Flinta; Nauka [in Russian].
9. Chystiakova, O. S. (2016). Linhvostylistychnyi analiz khudozhnoho tekstu. [Linguistic and stylistic analysis of a literary text]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu "Ostrozka akademiia"*, 60, 297–299 [in Ukrainian].